

Dikke Verhalen 5 maart 2017

Deze aflevering van “Dikke Verhalen” ging over de Vledderweg.

Zoals gebruikelijk was ook deze bijeenkomst druk bezocht. Sander ter Haar kon een volle zaal welkom heten, alle 150 stoelen waren bezet. Jaap Schipper stelde de stamtafelgasten voor. Dit keer waren dat Jopie van Rijsten-Oost, geboren aan de Vledderweg en na enkele andere woningen weer terug in het geboortehuis en Eric Weiland, zoon van de oprichter van Camping Adelhof.

Jopie vertelde over haar Amsterdamse achtergrond. Haar grootmoeder werd geboren in Amsterdam. Zij stierf al toen haar dochter Riek (Jopie's moeder) vier weken oud was. Na de begrafenis werd Riek door tante Johanne meegenomen naar Vledderveen. Daar groeide zij op en trouwde later met Hilbert Oost. Er werden twee dochters geboren, Hermientje (zie *Het Geheugen KS 32*) en Jopie.

Na de uitgebreide uiteenzetting van de familie kwamen de verhalen over de Vledderweg en hun bewoners.

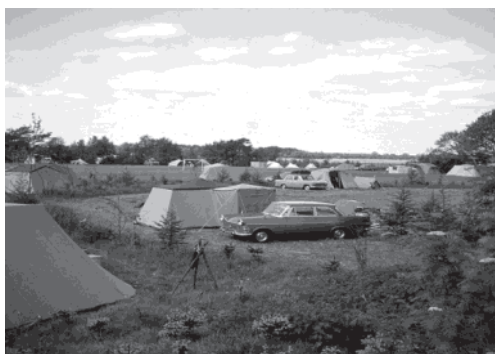
Zoals de familie Puper, Hendrik, Herman, Sientje, Jo en later Piet woonden samen in het kleine huisje. Hendrik had een vlechtbedrijfje en maakte vooral strandstoelen. Die werden *bokjes* genoemd en ze stonden op het erf te drogen.

Oma Puper was de baas in huis. Zij bereikte de uitzonderlijke leeftijd van 103 jaar.

Een bekende uitspraak van Hendrik was dat zijn zoon Piet niet hoefde te werken, want “... moeder heeft AOW, Herman heeft AOW en ik heb AOW”. Maar dat liet Piet zich niet aanleunen en hij werd fietsmaker/-handelaar.

Herman was een echte voetballiefhebber en is tot zijn dood aan toe lid geweest van BEW. Tijdens een reünie is hij samen met Henk Ekkelboom gehuldigd voor zijn inzet.

Na alle verhalen over de Puperfamilie was het de beurt aan de tweede gast, Eric Weiland. Zijn ouders, Gerard en An Weiland waren eigenaar van Camping Adelhof.

Ze kwamen van oorsprong uit het westen des lands en hadden een schildersbedrijf. Vader Weiland wilde wat anders en zo kwamen zij in Vledder terecht. Ze kochten de boerderij van Albert en Jantje Bellijn.

Met de gemeente werd een deal gesloten over het gebruik van de grond voor de camping. Meneer Mones, werkzaam bij de *Grondmij* en later opzichter van de afdeling gemeentewerken heeft heel veel werkzaamheden op de camping verricht. Het eerste huisje op de camping werd door Weiland zelf gebouwd.

De eerste gasten kwamen op de fiets of met het openbaar vervoer. De kist met tent en toebehoren was dan al vooruitgestuurd met een bode.

In de beginjaren was er ook nog geen riolering. Er werden toen gaten op het terrein gegraven, de beerputten.

Weiland was heel precies. Het grasmaaien, bijvoorbeeld, vond hij zo belangrijk dat gasten die in een caravan

langdurig op een plek stonden even een paar meter moesten opschuiven. Deed je dat niet, dan werd de trekker voor de caravan gezet en zonder pardon op de parkeerplek van het zwembad gezet.

De camping werd uitgebreid en er moest een nieuw toiletgebouw komen. Dat betekende dat er een nog grotere beerput moest komen. Weiland had in Vledderveen takkenbossen zien liggen en vond dat die uitstekend op de bodem van dat grote gat pasten. Zo gezegd zo gedaan. Echter, het resulteerde in een woeste bakker Oosterhof, want het waren diens takkenbossen voor de bakkersoven.

Door toedoen van Weiland heeft de gemeente het zwembad aangelegd naast de camping en niet richting Wilhelminaoord, wat eerst de bedoeling was.

Naast de familie Bellijn woonde de familie Bovenkamp, Arend en Krijna met Lijs Jan, Kasper en Appie.

Arend was boer in hart en nieren en ging ook op hoge leeftijd mee in de moderne ontwikkelingen, zoals het plaatsen van een melktank ter vervanging van de melkbussen.

Ook de ouders van Sander ter Haar woonden aan de Vledderweg. Zus Margje was een echte boerin. Op zesjarige leeftijd mende zij de paarden en molk zelfstandig de koeien. Men noemde haar een “monster”, een positief bedoelde opmerking wanneer iemand grote kwaliteiten liet zien.

De bewoners van de Vledderweg waren in goed gezelschap want godsdienstleraar van Rhenen met zijn vrouw woonden in het huis waar later het Univé achter stond. Hele meelevende mensen die altijd klaarstonden met middeltjes bij

ziekte. Het gebouwtje van Univé was eerst een kerkje waar de kinderen zondagsschool hadden.

Van Rhenen was een man met aanzien. Hij verplaatste zichzelf in een “goggomobil”[een (zeer) klein autootje] die soms niet harder ging dan 10 km per uur. Aaltje Kok kon op de autopedaal harder dan van Rhenen.

En naast Van Rhenen woonde de familie Kok. Het boerderijtje was eerst eigendom van de Duitse familie Jassies.

De familie Kok, Albert met Aaltje en hun kinderen, Aaltje, Grietje en Bert hebben hier jaren geboerd.

Er werd een trekker aangeschaft die voor vele doeleinden werd ingezet: als taxi, voor familiebezoek als het regende of zelfs als school“bus”.

Vroeger stonden er bij het groene kruisgebouw TBC huisjes. Vader Kok kocht deze en heeft het hout gebruikt om de buitenwand in de schuur te betimmeren.

En deze trekker is schijnbaar onverwoestbaar want die doet nu dienst op de camping van zoon Bert, met echtgenote Lammie Bethlehem, in Bad Bentheim waar zij een camping beheren.

Toos Posthumus

De volgende Dikke Verhalen

Al deze prachtige verhalen namen zoveel tijd in beslag dat het resterende deel van op **19 november** te laten vertellen.

LENTEFLUITJE

Zo'n zeventig jaar geleden werden elk voorjaar fluitjes gesneden uit een verse tak van een lijsterbes of een vlierbes. In die tijd was het normaal dat elke jongen een zakmes had. Op onderstaande tekening schetst Klaas van Dijk hoe zo een fluit te maken. Het meeste werk ging zitten in het los kloppen van de bast van het takje. Vaak werd daar een liedje bij gezongen. De onderstaande versie is zoals hij het zich herinnert.

*Sip sap siepie,
wanneer bin ie riepie;
ankommend meitied.
as de veugelties eier legt.
Dan maor dan doppen,
gooi de olde wieven tegen de koppen,
kop an bloeden,
bloed bloed varken,
gao der mit naor Marken,*

*gao der mit naor Ossenziel,
Ossenziel stiet in de braand,
Wie hef dat edoane?
Klein, klein Marietje,
wat hef ze in der haandtie,
een mooi, mooi boekien,
wat stiet daar in te lezen?
van vaeder, van moeder,
van zuster en van broeder.*

